

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 763/21
12.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, Александра Вујичића и Душанке Ђорђевић, чланова већа, са вишим саветником Горданом Ивковић, записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика, одлучујући о жалбама бранилаца окривљеног АА, адвоката Зорана Јевтића и адвоката Радета Јоксимовића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.17/21 од 17.06.2021. године, након седнице већа одржане у одсуству уредно обавештених јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и бранилаца окривљеног АА, адвоката Зорана Јевтића и адвоката Радета Јоксимовића, **дана 12. октобра 2021. године**, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе бранилаца окривљеног АА, адвоката Зорана Јевтића и адвоката Радета Јоксимовића, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр.17/21 од 17.06.2021. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.17/21 од 17.06.2021. године, окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика за које му је утврђена казна затвора у трајању од три године и шест месеци, на основу одредбе члана 62 став 1 Кривичног законика узета му је као утврђена казна затвора у трајању од једне године и шест месеци, по правноснажној пресуди Основног суда у Лазаревцу К.бр.128/16 од 19.03.2019. године, а на основу одредби чланова 67 став 1 и 3 Кривичног законика и члана 60 став 2 тачка 2 Кривичног законика узете су као утврђене казне затвора и то: у трајању од две године, по правноснажној пресуди Основног суда у Лазаревцу К.бр.693/15 од 08.02.2018. године и у трајању од једне године и шест

месеци, по правноснажној пресуди Основног суда у Лазаревцу К.бр.15/15 од 13.12.2019. године, с тим да се наведене условне осуде опозивају, те је на основу одредбе члана 60 став 2 тачка 2 Кривичног законика, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од осам година, у коју му се на основу одредбе члана 63 Кривичног законика, урачунава време проведено у притвору почев од 26. новембра 2020. године, па надаље. На основу одредби чланова 78 и 83 Кривичног законика, према окривљеном АА изречена је мера безбедности обавезног лечења наркомана која ће се извршити у заводу за извршење казне и трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од три године, с тим да се време проведено у установи за лечење урачунава у казну затвора. На основу одредби члана 78, 87 и 246 став 8 Кривичног законика, према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета и то опојне дроге хероин укупне нето масе 195,43 грама и смеше кофеина и парацетамола укупне нето масе 199,37 грама. Окривљени је ослобођен дужности накнаде трошкова кривичног поступка.

Против наведене пресуде, жалбе су благовремено изјавили:

-бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Јевтић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о кривичној санкцији и одлуке о мери безбедности, са предлогом да Апелациони суд у Београду првостепену пресуду укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, уз захтев да заједно са окривљеним буде обавештен о седници другостепеног већа и

-бранилац окривљеног АА, адвокат Раде Јоксимовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о кривичној санкцији и мери безбедности, уз захтев да буде обавештен о седници већа и предлогом да се ожалбена пресуда укине. Образложење жалбе није доставио.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је поднеском Ктж.бр.826/21 од 23.08.2021. године, предложио да Апелациони суд у Београду одбије као неосноване жалбе бранилаца окривљеног АА, адвоката Зорана Јевтића и адвоката Радета Јоксимовића и првостепену пресуду потврди.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у одсуству уредно обавештених јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и бранилаца окривљеног АА, адвоката Зорана Јевтића и Радета Јоксимовића, док је окривљени АА о одржавању седница обавештен у складу са одредбом члана 447 став 4 ЗКП. На седници већа су размотрени списи заједно са побијаном пресудом, која је испитана у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у изјављеним жалбама, у складу са одредбом члана 451 став 1 ЗКП, па је након оцене жалбених навода и предлога, а имајући у виду и писани предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, у цитираном поднеску, нашао:

-жалбе су неосноване.

Приликом разматрања жалбених навода браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Јевтића, који се тичу битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, Апелациони суд у Београду налази да су у пресуди дати јасни и аргументовани разлози о чињеницама које су предмет доказивања, у којима је првостепени суд одређено и потпуно, у складу са одредбама члана 428 тачка 8 ЗКП изнео чињенице које су утврђене у поступку, из којих јасно произлази који докази потврђују или не потврђују чињенице од важности за доношење законите одлуке у овој кривичноправној ствари, а што је све у складу са садржином доказа на којима се заснивају закључци првостепеног суда. Стога се неосновано жалбом овог браниоца указује да пресуда нема разлога о одлучним чињеницама, а да су дати разлози нејасни и противречни и да стога првостепена пресуда има недостатака због којих се не би могла испитати њена правилност и законитост.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и самим тим повреде кривичног закона, бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Јевтић указује да је првостепени суд услед погрешне оцене изведених доказа извео погрешан закључак да се у радњама окривљеног стичу законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика. У жалби се износи сопствена оцена доказа на бази одбране окривљеног да је сва количина опојне дроге хероин од 195,43 грама била намењена његовој личној употреби, с обзиром да је дугогодишњи хероински зависник и указује да је остало неразјашњено и то колико је паковања дроге и других материја одузето критичном приликом од окривљеног, јер се првобитно наводе три пакета обмотани у један већи, а у записнику о физичко-хемијском вештачењу МУП, НЦКФ од 27.11.2020. године, се помиње шест пластичних кеса у које су упаковани узорци.

Међутим, по налажењу овог суда, у изјављеној жалби се не указује на постојање неке чињенице или доказа који нису били цењени од стране првостепеног суда, а који би довели у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања, већ бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Јевтић у жалби износи сопствену оцену изведених доказа у прилог тези да чињенице утврђене у поступку не поткрепљују тврдњу тужилаштва да је предметна опојна дрога била намењена за даљу продају.

Супротно изнетим жалбеним наводима, по оцени Апелационог суда у Београду, првостепени суд је на основу изведених и правилно оцењених доказа у потпуности и правилно утврдио чињенично стање када је нашао да су се у радњама окривљеног АА стекла како објективна тако и субјективна обележја бића кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика.

До наведеног закључка првостепени суд је дошао свестраном анализом и оценом изведених доказа, пре свега, у погледу спорне чињенице – да ли је окривљени опојну дрогу хероин укупне нето масе 195,43 грама (појединачних нето маса 97,02, 48,68 и 49,73 грама) и смешу кофеина и парацетамола укупне нето масе 199,37 грама (појединачних нето маса 99,44, 50,70 и 49,23 грама) неовлашћено држао ради продаје, како му је то оптужницом стављено на терет или за личну употребу, према тези одбране.

Наиме, првостепени суд је пре свега имао у виду наводе окривљеног АА који је у својој одбрани негирао да је предметна опојна дрога купљена и држана ради продаје, већ ради личног коришћења, коју одбрану правилно, по налажењу Апелационог суда у Београду, није прихватио. Приликом оцене овакве његове одбране, првостепени суд је имао у виду знатну количину опојне дроге и то њену врсту – да се ради о преко 195 грама опојне дроге хероин и скоро 200 грама разблаживача – супстанци које се неспорно мешају са “чистим” хероином и као такве редовно стављају у промет и конзумирају, да су опојна дрога хероин и разблаживачи били у посебним паковањима, али опет заједно обмотани лепљивом траком, што неспорно указује да је њихово мешање тек предстојало.

По правилном налажењу првостепеног суда, окривљени је био неубедљив у својим тврдњама колико хероина је у стању или морао да конзумира дневно, те је његову одбрану правилно оценио као смишљену и срачунату на умањење своје кривице, при том је имао у виду и противречности у погледу навода да ли користи чист хероин или “улични”, као и да није пружио посебне доказе о својим приходима, а наведено управо у вези са великим расходима који су неспорно потребни за набавку супстанци које су код њега пронађене и одузете. Апелациони суд у Београду налази и да је чињеница да је од окривљеног одузето 195,43 грама хероина, као и смеша кофеина и парацетамола укупне нето масе 199,37 грама, у директној супротности са његовом одбраном да су ове супстанце купљене, односно набављене за лично коришћење, јер је у својој одбрани у тужилаштву изјавио да узима хероин онако како га купи, да га не меша додатно, те да и да има прилику да меша чист хероин са неком базом, нпр. кофеином, да не зна у ком односу би то помешао, будући да ови наводи демантују тврдњу да је набављена количина хероина и разблаживача била намењена личној употреби, јер је овако набављеним и држаним супстанцама очигледно тек предстојало мешање. Сведок – полицијски службеник ББ је у свом исказу пред тужилаштвом и на главном претресу објаснио на који начин се поступа са пронађеним супстанцама и како се оне достављају на вештачење, дакле, у посебним кесама како се евентуални трагови не би уништили, као и да се приликом вештачења пакети разлепљују, те се стога жалбеним наводима браниоца окривљеног, адвоката Зорана Јевтића којима се изражава сумња у број пакета недозвољених супстанци које су критичном приликом одузете, неосновано правилност утврђеног чињеничног стања доводи у питање.

Самим тим, чињенични и правни закључци првостепеног суда нису доведени у сумњу жалбеним наводима којима се указује да је првостепена пресуда резултат погрешне оцене изведених доказа јер нису расветљене све релевантне чињенице овог догађаја.

С обзиром на изнето, логичан је и недвосмислен закључак првостепеног суда који у потпуности као правилан прихвата и Апелациони суд у Београду, а наиме да су се у радњама окривљеног АА, ближе наведеним у изреци првостепене пресуде, стекла сва битна обележја бића кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика, што изјављеним жалбама његових бранилаца није доведено у сумњу.

Испитујући побијану пресуду у делу одлуке о казни која се такође оспорава изјављеним жалбама, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд правилном оценом олакшавајућих околности – да је критичном приликом био у фази токсикоманске зависности услед чега му је урачунљивост била смањена, али не битно и да је делимично признао кривично дело, те отежавајуће околности - чињенице да је раније осуђиван, три пута због извршења истоврсног кривичног дела, окривљеном АА правилно утврдио казну затвора у трајању од три године и шест месеци, потом му на основу одредбе члана 62 став 1 Кривичног законика узео као утврђену казну затвору у трајању од једне године и шест месеци, по правноснажној пресуди Основног суда у Лазаревцу К.бр.128/16 од 19.03.2019. године и правилно на основу одредби чланова 67 став 1 и 3 Кривичног законика и члана 60 став 2 тачка 2 Кривичног законика, опозвао условне осуде и узео као утврђене казне затвора и то: у трајању од две године, по правноснажној пресуди Основног суда у Лазаревцу К.бр.693/15 од 08.02.2018. године и у трајању од једне године и шест месеци, по правноснажној пресуди Основног суда у Лазаревцу К.бр.15/15 од 13.12.2019. године и потом га осудио на јединствену казну затвора у трајању од осам година, у коју му се на основу одредбе члана 63 Кривичног законика, урачунава време проведено у притвору почев од 26. новембра 2020. године, па надаље.

По налажењу Апелационог суда у Београду, јединствена казна затвора у трајању од осам година је адекватна личности окривљеног АА, тежини предметног кривичног дела и кривичних дела чије су казне правилном применом законских одредби узете као утврђене, те је одмерена казна нужна да се њоме постигне сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 Кривичног законика, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 Кривичног законика.

Приликом доношења одлуке овај суд је имао у виду жалбене наводе браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Јевтића којима се указује да није било места изрицању две условне осуде чије се време проверавања преклапа, тј. по пресуди Основног суда у Лазаревцу К.бр.693/15 од 08.02.2018. године, којом је утврђена казна затвора у трајању од две године условно на четири године, чије време проверавања истиче 08.02.2022. године и условне осуде у трајању од једне године и шест месеци условно на три године, по правноснажној пресуди Основног суда у Лазаревцу К.бр.15/15 од 13.12.2019. године, чије време проверавања истиче 13.12.2022. године, те да је у складу са одредбом члана 67 став 5 и 60 Кривичног законика, Основни суд у Лазаревцу у предмету К.бр.15/15 био дужан да изрекне јединствену условну осуду и за раније учињено кривично дело и за ново кривично дело и да одреди ново време проверавања и да је, у насталој ситуацији, када то није учинио Основни суд у Лазаревцу, то морао да учини првостепени суд.

Међутим, Апелациони суд у Београду налази да је у ситуацији када није интервенисано ванредним правним леком и када су наведене пресуде правноснажне, првостепени суд исте правилно опозвао и узео као утврђене казне по тим пресудама, те самим тим, изнети жалбени наводи правилност побијане пресуде у делу одлуке о казни не доводе у сумњу.

Апелациони суд у Београду је имао у виду жалбене наводе да је од последње осуде за истоврсна кривична дела, коју првостепени суд цени као отежавајућу околност на страни окривљеног, протекло више година и да су се стекли услови за законску рехабилитацију, као и наводе који се односе на године животну доб окривљеног, али налази да исти не доводе у сумњу правилност одлуке о казни и самим тим, не могу довести до блажег кажњавања.

У складу са наведеним разлозима, Апелациони суд у Београду је на основу одредбе члана 457 ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-виши саветник
Гордана Ивковић с.р.

Председник већа-судија
Бојана Пауновић с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић